A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2015. április 16.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Dömping — Egyes vas- vagy acélcsövek importja — 384/96/EK rendelet — 3. cikk (7) bekezdés — A gazdasági ágazatot érő kár — Ismert tényezők — Okozati összefüggés — Az érintett ágazatban működő közösségi vállalkozók versenyellenes magatartására irányuló vizsgálat figyelembevételének hiánya — 2320/97/EK rendelet — Érvényesség”

A C-143/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Németország) a Bírósághoz 2014. március 26-án érkezett, 2013. december 18-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **TMK Europe GmbH**

és

a **Hauptzollamt Frankfurt (Oder)**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot (előadó) tanácselnök, A. Arabadjiev és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. január 29-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a TMK Europe GmbH képviseletében N. Meyer Rechtsanwalt,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. Collabolletta avvocato dello Stato,

– az Európai Unió Tanácsa képviseletében B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítője: R. Bierwagen Rechtsanwalt,

– az Európai Bizottság képviseletében T. Maxian Rusche és R. Sauer, meghatalmazotti minőségben

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Magyarországról, Lengyelországból, Oroszországból, a Cseh Köztársaságból, Romániából és a Szlovák Köztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acél csövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről, az 1189/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről, valamint a Horvát Köztársaságból származó hasonló behozatalok tekintetében az eljárás megszüntetéséről szóló, 1997. november 17-i 2320/97/EK tanácsi rendelet (HL L 322., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 26. kötet, 329. o.) érvényességére vonatkozik.

2 E kérelmet a TMK Europe GmbH (a továbbiakban: TMK Europe) és a Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (odera-frankfurti központi vámhivatal; a továbbiakban: Hauptzollamt) között a TMK Europe-tól a 2001–2003. közötti években megvalósított behozatalok okán a 2320/97 rendelet alapján követelt dömpingellenes vámok tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

A 384/96/EK rendelet

3 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.) hatályon kívül helyező, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o., helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o.) helyezte hatályon kívül és lépett annak helyébe. Mindazonáltal, figyelemmel a 2320/97 rendelet elfogadásának időpontjára – amely rendelet jogszerűségét a kérdést előterjesztő bíróság előtt vitatják –, a jogvitát a 384/96 rendelet (a továbbiakban: alaprendelet) alapján kell vizsgálni.

4 Az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Dömpingellenes vám vethető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.”

5 Az alaprendeletnek „A kár meghatározása” [helyesen: A kár fennállásának meghatározása] címet viselő 3. cikke (1), (2) és (5)–(7) bekezdése ekképp rendelkezik:

„(1) E rendelet alkalmazásában a »kár«, amennyiben másként nincs meghatározva, a közösségi gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, a közösségi gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve a közösségi gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni.

(2) A kármegállapításnak [helyesen: a kár fennállása megállapításának] tényleges bizonyítékokon és tárgyilagos vizsgálaton kell alapulnia,

a) mind a dömpingelt import mennyiségét és a dömpingelt importnak a Közösség piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatását;

b) mind az ilyen importnak a közösségi iparra gyakorolt hatását illetően.

[...]

(5) A dömpingelt behozatalnak a Közösség érintett gazdasági ágazatára gyakorolt hatásvizsgálatának . [helyesen: A dömpingelt behozatalnak a Közösség érintett gazdasági ágazatára gyakorolt hatása vizsgálatának] mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, beleértve azt a tényt, hogy valamely gazdasági ágazat még a korábbi dömpingelt vagy szubvencionált behozatal hatásaiból való felépülés folyamatában van; figyelembe kell venni a dömpingkülönbözet tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülésének vagy a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; a közösségi árakat befolyásoló tényezőket; a pénzáramlásra (cash-flow), az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen ismérvek közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes releváns bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, a közösségi gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak a Közösség egy gazdasági ágazatának, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők [helyesen: az e tekintetben relevánsnak minősíthető tényezők] közé tartozik a nem dömpingáron eladott importtermékek ára és mennyisége, a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai, a harmadik országbeli és a közösségi gyártók korlátozó kereskedelmi gyakorlata, illetve a közöttük zajló verseny, a technológiai fejlődés, valamint a közösségi ipar exportteljesítménye és termelékenysége.”

A 2320/97/EK rendelet

6 A 2320/97 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében végleges dömpingellenes vámot vetnek ki – többek között – az Oroszországból származó, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében foglalt Kombinált Nómenklatúra 7304 31 99 kódja alá sorolt varrat nélküli csövek behozatalára. Ugyanezen cikk (2) bekezdése az e behozatalokra alkalmazandó dömpingellenes vám mértékét 26,8%-ban rögzítette.

Az 1322/2004/EK rendelet

7 A többek között az Oroszországból és Romániából származó, egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acél csövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről szóló 2320/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2004. július 16-i 1322/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 246., 10. o.) többek között a következő preambulumbekezdéseket tartalmazza:

„[...]

(9) Az [EK-szerződés 81. cikkének végrehajtására irányuló eljárás során hozott (IV/E-1/35.860-B. sz. ügy – Hegesztés nélküli acélhengerek) (HL 2003. L 140., 1. o.), 1999. december 8-i 2003/382/EK bizottsági határozatban; ([HL L 140., 1. o.,)] (»versenyhatározat«) több közösségi termelőt sújtottak bírsággal, mert két esetben megsértették az EK-Szerződés 81. cikkének [helyesen: cikke] (1) bekezdésének rendelkezéseit.

(10) A versenyjogi határozat elfogadását követően elsőként úgy vélték, hogy a 2320/97/EK rendelettel fennálló esetleges kapcsolat – amennyiben ez fennáll – nem annyira [helyesen: kapcsolat nem annyira] számottevő, hogy az a rendelet megállapításainak felülvizsgálatát igényelné. A versenyjogi határozat közzétételét követően azonban az egyik érintett fél felvetette a versenyellenes magatartásnak a hatályos dömpingellenes intézkedésekre való lehetséges hatásának [helyesen: hatása] kérdését, és további tájékoztatással szolgált a 2320/97/EK rendelet sérelmével és oksági megállapításaival kapcsolatos kérdések vonatkozásában [helyesen: rendeletnek a sérelemre és az oksági kapcsolatra vonatkozó megállapításaival]. Ez a rendelet annak vizsgálatára irányul, hogy a versenyjogi határozatnak van-e bármilyen következménye a hatályos dömpingellenes intézkedések tekintetében.

[...]

(19) Tekintettel arra, hogy a termékkörben, a részt vevő vállalkozásokban és a két eljárás időszakában tapasztalható átfedés csak részleges, a versenyellenes magatartás hatása korlátozott mértékben befolyásolta [helyesen: a versenyellenes magatartás korlátozott mértékben befolyásolta] azt a dömpingellenes vizsgálatot, amely alapján […] 1997-ben végleges vámokat vetettek ki. Továbbá, ha azon vállalkozások adatait nem veszik figyelembe, amelyek megsértették az EK-Szerződés 81. cikkének (1) bekezdését, az eredmények továbbra is összehasonlíthatónak tűnnek azokkal az eredményekkel, amelyeket a tíz együttműködő közösségi termelő adatai alapján számoltak ki, ideértve azokat is, akik részt vettek a fent említett versenyellenes magatartásban, következésképpen még mindig fennállhatna a kárt okozó dömping [helyesen: Más szóval, a kárt okozó dömping továbbra is fennáll]. Ennélfogva igen valószínűtlen, hogy a közösségi termelők versenyellenes magatartása jelentős hatással volt a dömpingellenes vizsgálat eredeti megállapításaira. Teljes bizonyossággal azonban nem erősíthető meg, hogy az általános piaci feltételek ugyanazok lettek volna ezen versenyellenes magatartás nélkül.

(20) A fentiekre való tekintettel helyénvaló, hogy a 2320/97/EK rendelet által elrendelt intézkedések a továbbiakban ne kerüljenek alkalmazásra. Ez összhangban áll a helyes ügyvitel és a helyes közigazgatási gyakorlat elvével [...].”

8 A 1322/2004 rendelet 1. cikke a 2320/97 rendeletet a 8. cikk beillesztésével módosította, amelynek értelmében [a]z 1–3. cikk 2004. július 21-től kezdődő hatállyal nem alkalmazandó.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

9 A TMK Europe a 2001 és 2003 közötti időszakban Oroszországból származó csöveket importált. A Hauptzollamt, mivel úgy ítélte meg, hogy e behozatalok a 2320/97 rendelet hatálya alá tartoznak, többek között 375 178,13 euró dömpingellenes vám megfizetésére szólította fel.

10 A TMK Europe 2003. november 18-án elsősorban arra hivatkozva vitatta a Hauptzollamt előtt e vám megfizetését, hogy az importált csövek nem tartoznak e rendelet hatálya alá.

11 A 1322/2004 rendelet közzétételét követően – amely az érintett tevékenység ágazatában bizonyos közösségi termelőkre bírságot kiszabó versenyhatározat okán 2004. július 21-től felfüggesztette a 2320/97 rendelet alkalmazását – a TMK Europe a 2320/97 rendelet jogellenességére hivatkozva a dömpingellenes vámok visszatérítésére irányuló új kérelmet nyújtott be a Hauptzollamthoz.

12 Mivel panaszait 2010. október 29-én elutasították, a TMK Europe a vitatott dömpingellenes vámok visszatérítése iránti keresetet nyújtott be a Finanzgericht Berlin-Brandenburghoz (Berlin-Brandenburg adóügyi bírósága), megismételve két jogalapját, amelyek egyrészt azon alapultak, hogy az importált csövek nem tartoznak a 2320/97 rendelet hatálya alá, másrészt pedig azon, hogy e rendelet jogellenes.

13 A kérdést előterjesztő bíróság szerint, noha az első jogalapnak nem lehet helyt adni, továbbra is kétségek merülnek fel a második jogalapra adandó válasz tekintetében.

14 Még ha e bíróság hajlik is annak elfogadására, hogy a 2320/97 rendelet érvényes, nem tudja bizonyossággal meghatározni, hogy azoknak az okoknak, amelyek az Európai Unió Tanácsát arra indították, hogy az 1322/2004 rendelet által azt a döntést hozza, hogy a 2320/97 rendelet 1–3. cikkét 2004. július 21-től nem kell alkalmazni, visszaható hatállyal is hatást kell-e gyakorolniuk az ezen utóbbi rendelet érvényességére.

15 A kérdést előterjesztő bíróság szerint arra kell választ adni, hogy a Tanácsnak, amikor 1997. november 17-én elfogadta a 2320/97 rendeletet, nem kellett volna-e figyelembe vennie a Bizottság által a közösségi gazdasági ágazat területén esetlegesen fennálló versenyellenes gyakorlatok tekintetében 1994. november 25. óta folytatott vizsgálatot. Az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése értelmében ugyanis a dömpingelt behozatalon kívüli ismert tényezők, amelyek ugyanakkor okoztak kárt a közösségi gazdasági ágazatnak, szintén megvizsgálásra kerülnek annak érdekében, hogy az ezen más tényezők által okozott lehetséges kárt ne tulajdonítsák a dömpingelt behozatalnak.

16 E körülmények között a Finanzgericht Berlin-Brandenburg felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Érvénytelen-e a […] 2320/97/EK […] rendelet azért, mert a [Tanács] az [alaprendelet] 3. cikkének (7) bekezdéséből eredő követelményeit figyelmen kívül hagyva ilyen (kár) fennállását feltételezte anélkül, hogy e tekintetben figyelembe vette volna, hogy a Bizottság az […] 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet […] 14. cikkének (3) bekezdése alapján 1994. november 25-én elfogadott, közzé nem tett határozatával (IV/35.304. sz. ügy) vizsgálatot indított az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i megállapodás (HL 1994. L 1., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 52. kötet, 3. o.) 53. cikke, valamint az EK 81. cikk megsértésére alkalmas, ötvözetlen acélcsövekkel kapcsolatos versenyellenes magatartások esetleges fennállásával kapcsolatban?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

A nemzeti bíróság előtt hivatkozott jogellenességi kifogás elfogadhatóságról

17 Az olasz kormány és a Bizottság azt állítja, hogy a 2320/97 rendelet érvényessége már nem vitatható kifogás útján a kérdést előterjesztő bíróság előtt, mivel az alapügy felperese nem támadta azt meg az akkor hatályos EK 230. cikkben előírt határidőn belül.

18 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az az általános elv, amelynek célja annak biztosítása, hogy mindenki rendelkezzen – jelenleg vagy a múltban – az ellene hozott határozat alapjául szolgáló közösségi jogi aktus megtámadásának lehetőségével, semmilyen módon nem akadályozza, hogy valamely rendelet jogerőre emelkedjen az olyan magánszemély viszonylatában, akinek vonatkozásában a rendeletet olyan egyéni határozatnak kell tekinteni, amelynek megsemmisítése iránt az EK 230. cikk alapján minden kétséget kizáróan keresetet indíthatott volna, és ez a tény az ilyen magánszemélyt akadályozza abban, hogy a nemzeti bíróságok előtt e rendelet jogszerűségét vitassa. Ez a következtetés vonatkozik a dömpingellenes vámokat bevezető rendeletekre is, mivel ezek kettős természetűek:

egyfelől normatív jellegű, másfelől olyan jogi aktusok, amelyek egyes gazdasági szereplőket közvetlenül és személyükben érinthetnek (Nachi Europe ítélet, C-239/99, EU:C:2001:101, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

19 A dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendeletek ugyanis – noha a természetük és a hatályuk miatt normatív jellegűek – közvetlenül és személyükben érinthetik a szóban forgó termék dömpingért felelős gyártóit és exportőreit, mivel ezekben a rendeletekben felhasználják az utóbbiak kereskedelmi tevékenységéből származó adatait. Általában ez a helyzet azon gyártó és exportőr vállalkozások esetében, amelyek bizonyítani tudják, hogy a Bizottság és a Tanács aktusaiban azonosították őket, vagy hogy az előkészítő vizsgálatok érintették őket (lásd: Allied Corporation és társai kontra Bizottság ítélet, 239/82 és 275/82, EU:C:1984:68, 11. és 12. pont; Nachi Europe ítélet, C-239/99, EU:C:2001:101, 21. pont; Valimar-ítélet, C-374/12, EU:C:2014:2231, 30. pont).

20 Ugyanez a helyzet az érintett termék azon importőrei esetében, amelyek viszonteladói árait figyelembe vették az exportárak képzése során, és amelyeket ennélfogva érintenek a dömping fennállására vonatkozó megállapítások (lásd: Nashua Corporation és társai kontra Bizottság és Tanács ítélet, C-133/87 és C-150/87, EU:C:1990:115, 15. pont; Gestetner Holdings kontra Tanács és Bizottság, C-156/87, EU:C:1990:116, 18. pont; Valimar-ítélet, C-374/12, EU:C:2014:2231, 31. pont).

21 A Bíróság azt is megállapította, hogy az azon harmadik országok exportőreivel kapcsolatban álló importőrök, amelyek termékeit dömpingellenes vám sújtja, különösen abban az esetben jogosultak az említett vámokat kivető rendeletek megtámadására, ha az exportárat az ezen importőrök által a közösségi piacon alkalmazott viszonteladói ár alapján számították ki, és abban az esetben, ha ezen viszonteladói árak alapján számították ki magát a dömpingvámot (lásd ebben az értelemben: Neotype Techmashexport kontra Bizottság és Tanács ítélet, C-305/86, EU:C:1990:295, 19 és 20. pont; Valimar-ítélet, C-374/12, EU:C:2014:2231, 32. pont).

22 Ezenkívül annak elismerése, hogy a gazdasági szereplők bizonyos kategóriái jogosultak keresetet előterjeszteni a dömpingellenes rendelet megsemmisítése iránt, nem gátolhatja meg, hogy más gazdasági szereplőket is személyükben érinthessen az ilyen rendelet bizonyos sajátos jellemzőik miatt, amelyek minden más személytől megkülönböztetik őket (lásd: Extramet Industrie kontra Tanács ítélet, C-358/89, EU:C:1991:214, 16. pont; Valimar-ítélet, C-374/12, EU:C:2014:2231, 33. pont).

23 Mindazonáltal az alapügyet illetően nem került megállapításra, hogy a TMK Europe-ot a gazdasági szereplők fentiekben azonosított kategóriáinak valamelyikéhez tartozónak lehet minősíteni.

24 Először is nem vitatott, hogy sem a TMK Europe-ot, sem ennek jogelődjét, a Sinara Handel GmbH-t (a továbbiakban: Sinara) nem azonosították exportőr vállalkozásként a 2320/97 rendeletben. Ezért e társaságok nem tűnnek az e rendeletet előkészítő vizsgálatok által érintett importőr vállalkozásoknak sem.

25 Továbbá, jóllehet a Sinara a dömpingellenes eljárásban részt vevő orosz exportőr vállalkozások csoportjával társult, a Bírósághoz benyújtott iratokból nem tűnik ki, hogy a dömpingellenes vám meghatározása céljából megállapított exportárat az ezen importőr által a közösségi piacon alkalmazott viszonteladói ár alapján számították ki, és az sem, hogy magát a dömpingvámot e viszonteladói árak alapján számították ki.

26 Végül a Bizottságnak, mivel vitatta a nemzeti bíróság előtt hivatkozott jogellenességi kifogás elfogadhatóságát, olyan jellegű bizonyítékokat kell szolgáltatnia, amelyek alkalmasak ezen elfogadhatatlanság alátámasztására. Mindazonáltal a Bizottság által e tekintetben hivatkozott érvek nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a Sinara kellőképpen kötődik az orosz exportőr vállalkozásokhoz, vagy hogy olyan helyzetben van, amely minden más gazdasági szereplőtől

megkülönbözteti annak megállapítása tekintetében, hogy e vállalkozás közvetlenül és személyében érintett volt az EK 230. cikk értelmében az e cikk által annak tekintetében előírt határidő alatt, hogy az 1997. november 17-én elfogadott 2320/97 rendelet megsemmisítését kérje.

27 E körülményekre figyelemmel, és még azt feltételezve is, hogy a Sinara valamennyi joga és kötelezettsége a TMK Europe-ra szállt át, a Bírósághoz benyújtott értékelési elemek nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a TMK Europe minden kétségtől mentesen kérhette volna a 2320/97 rendelet megsemmisítését, amennyiben az dömpingellenes vámot vet ki az Oroszországból származó, varrat nélküli csövek behozatalára.

28 Az importőr vállalat helyzetének a 2320/97 rendelet tekintetében történő ezen értelmezését az a körülmény sem teszi vitathatóvá, hogy az exportőr vállalkozások nem működtek együtt a dömpingellenes eljárásban, illetve az – az olasz kormány által hivatkozott – körülmény sem, hogy a TMK Europe vitathatta volna az 1322/2004 rendelet indokolását.

29 A fentiekből az következik, hogy a TMK Europe a 2320/97 rendelet jogellenességére vonatkozó kifogást emelhetett a kérdést előterjesztő bíróság előtt, azt tehát nem kötötte az e rendelet által kivetett dömpingellenes vám végleges jellege.

30 Következésképpen a Bíróságnak választ kell adnia a kérdést előterjesztő bíróság kérdésére.

A 2320/97 rendelet érvényességéről

31 A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a Tanács azzal, hogy a 2320/97 rendelet 1997. november 17-én történő elfogadásakor nem vette figyelembe a Bizottság által a közösségi gazdasági ágazat területén esetlegesen fennálló versenyellenes gyakorlatok tekintetében 1994. november 25. óta folytatott vizsgálatot, megsértette-e az alaprendelet követelményeit.

32 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy a dömpingelt behozatalnak a Közösség érintett gazdasági ágazatára gyakorolt hatása vizsgálatának mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják. E rendelkezés felsorolja azokat a különféle tényezőket, amelyeket figyelembe lehet venni, de előírja, hogy a felsorolás nem kimerítő, és ezen ismérvek közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást. (lásd: Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése előírja, hogy a dömpingelt behozatalon kívüli ismert tényezőket, amelyek ugyanakkor okoznak kárt a közösségi gazdasági ágazatnak, szintén meg kell vizsgálni annak érdekében, hogy az ezen más tényezők által okozott lehetséges kárt ne tulajdonítsák a dömpingelt behozatalnak e cikk (6) bekezdésének értelmében, amely rendelkezés előírja, hogy a bemutatott összes releváns bizonyítékkal alátámasztva kell bizonyítani, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében jelentős kárt okoz (lásd ebben az értelemben: Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a közösségi gazdasági ágazatot érő kár fennállásának megállapítása összetett gazdasági helyzetek értékelését feltételezi, és így az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatának az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tények tényszerű pontosságának, e tények értékelése során a nyilvánvaló értékelési hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának vizsgálatára kell korlátozódnia. Ez a helyzet különösen

a dömpingellenes vizsgálatban azon tényezők meghatározását illetően, amelyek a közösségi gazdasági ágazatnak kárt okoznak (lásd: Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 A kár meghatározása során a Tanács és a Bizottság kötelesek megvizsgálni, hogy az a kár, amelyet meg akarnak állapítani, ténylegesen a dömpingelt behozatalból ered-e, valamint figyelmen kívül kell hagyniuk minden egyéb tényezőből eredő, és különösen a közösségi gyártók saját magatartása által okozott kárt (lásd: Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 E tekintetben a közösségi intézményeknek meg kell vizsgálniuk, hogy ezen egyéb tényezők hatásai nem törhették-e meg a szóban forgó behozatal és a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár közötti okozati összefüggést. Szintén meg kell vizsgálniuk azt, hogy az ezen egyéb tényezőknek tulajdonítható kár nem jöhet-e szóba a kár meghatározásánál az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése értelmében, és hogy, következtetésképpen, a kivetett dömpingellenes vám nem haladja-e meg a dömpingelt behozatallal okozott kár megszüntetéséhez szükséges mértéket (lásd: Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Ha azonban a közösségi intézmények megállapítják, hogy – az ilyen tényezők ellenére – a dömpingelt behozatallal okozott kár az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdése alapján jelentős, megállapítható az okozati összefüggés a támogatott behozatal és a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár között (lásd: Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 Az alapügyet illetően meg kell állapítani, hogy – amint az az 1322/2004 rendelet preambulumbekezdéseiből, valamint a versenyhatározat indokolásából is kitűnik – 1994. november 25-én egy bizottsági határozat értelmében vizsgálat indult a varrat nélküli acélcsövek közösségi piacán működő vállalkozások közötti versenyellenes magatartás esetleges fennállásának megállapítása céljából. Az sem vitatott, hogy e vizsgálat csak 1999. január 20-án tette lehetővé a Bizottság számára az EK 81. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásnak az érintett vállalkozásokhoz intézett kifogásközlés által történő megindítását.

39 Ily módon 1997. november 17-én, a 2320/97 rendelet elfogadásának időpontjában a versenyhatározatot még nem fogadták el. Következésképpen magát a határozatot nem lehet az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése értelmében vett, olyan „ismert tényezőnek” minősíteni, amelyet a Tanácsnak figyelembe kellett volna vennie a közösségi gazdasági ágazatot érő kárnak a 2320/97 rendeletből következő dömpingellenes intézkedés igazolása céljából történő megállapításakor.

40 Azon vizsgálatot illetően, amelyről a Bizottság 1994. november 25-én döntött, meg kell állapítani, hogy ennek pusztán előkészítő jellege ellentmond annak, hogy azt a versenyellenes magatartást, amelyre irányult, legalább is e vizsgálat lezárásáig megállapítottnak, illetve olyan jellegűnek lehessen minősíteni, amely kárt okoz a közösségi gazdasági ágazatnak.

41 Kétségtelen, hogy – amint az a jelen ítélet 35 pontjában megállapításra került – az uniós intézmények kötelesek megvizsgálni, hogy az a kár, amelyet meg akarnak állapítani a dömpingellenes intézkedés elfogadása céljából, ténylegesen a dömpingelt behozatalból ered-e, valamint figyelmen kívül kell hagyniuk minden egyéb tényezőből eredő, és különösen a közösségi gyártók saját magatartása által okozott kárt. E kötelezettségre hivatkozva a TMK Europe lényegében azt állítja, hogy – mivel ezen intézmények egyike tudomással bírt egy olyan vizsgálatról, amelynek a lezárásakor valószínűleg megállapításra került volna, hogy a közösségi termelők saját magatartása legalább is részben hozzájárulhatott a közösségi gazdasági ágazatot érő kárhoz – az említett intézmények a dömpingellenes eljárás során nem „alakilag szabályszerűen” megállapított kárt vettek figyelembe.

42 Ugyanakkor emlékeztetni kell arra, hogy mindenképpen a valamely dömpingellenes rendelet jogellenességére hivatkozó feleknek kell olyan bizonyítékokat előterjeszteni, amelyek alkalmasak annak alátámasztására, hogy a behozatalokra vonatkozó tényezőktől eltérő tényezők olyan jelentősek lehettek, hogy alkalmasak voltak a közösségi gazdasági ágazatot érő kár és a dömpingelt behozatalok közötti okozati összefüggés fennállásának megkérdőjelezésére (lásd ebben az értelemben: Transnational Company „Kazchrome" és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 Márpedig a TMK Europe nem szolgáltatott ilyen bizonyítékokat, mivel csak annak állítására szorítkozott, hogy annak a körülménynek, miszerint a Bizottság megindította a versenyhatározat elfogadásához vezető vizsgálatot, mindenképpen hatással kellett lennie a dömpingellenes eljárásra, és az arra történő hivatkozás, hogy az a puszta tény, hogy e vizsgálatok közül az első végül is a 2320/97 rendeletnek a Tanács általi felfüggesztéséhez vezetett, sem elegendő annak megállapításához, hogy az hatással lehetett a dömpingellenes vizsgálatra.

44 Ebből az következik, hogy a TMK Europe nem bizonyította, hogy a behozatalokra vonatkozó tényezőktől eltérő tényezők olyan jelentősek lehettek, hogy alkalmasak voltak a közösségi gazdasági ágazatot érő kár és a dömpingelt behozatalok közötti okozati összefüggés fennállásának megkérdőjelezésére.

45 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy az előterjesztett kérdés vizsgálata során nem merült fel olyan bizonyíték, amely a 2320/97 rendelet érvényességét érinthetné.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

Az előterjesztett kérdés vizsgálata során nem merült fel olyan bizonyíték, amely a Magyarországról, Lengyelországból, Oroszországból, a Cseh Köztársaságból, Romániából és a Szlovák Köztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acél csövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről, az 1189/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről, valamint a Horvát Köztársaságból származó hasonló behozatalok tekintetében az eljárás megszüntetéséről szóló, 1997. november 17-i 2320/97/EK tanácsi rendelet érvényességét érinthetné.

Aláírások